

სი გულ-გრილად მოქცევა მწერ-
ობის მხრივ ამ გვარ ღირს შესა-
იშნავ გარემოებისა გამო, როგორც
თელი სამეფოს თავისს ნებით სხვა
ახელმწიფოს მფარველიაბის ქვეშე
იავის შეფარებაა, მართლაც დისა-
ლონებელი და ჩასაფიქრებელია. რა
არის მიზეზი მაინც ამ გაჩუმებისა? გან-
ვებ ყურის მოყრუებაა, თუ მართლაც
უმნიშვნელო ამბავი მოხდა ამ ასის
წლის წინად საქართველოს ცხოვ-
რებაში და ამიტომ არც მოსახლე-
ნებელი იყო წარსული სექტემბრის
დღესასწაული ტფილისში?.. ჩვენ
გვერნია, რომ ორსავე დასახელებ-
ულს საბუთს იმიზეზებს რუსეთის
მწერლობა, როცა თავისს მხრივ არ
მოიხსენია საქართველოს რუსეთთან
შეერთების მნიშვნელობა. რუსის
მწერლობა ავლანისტანის ემირსა და
ჰაკედონიის გარემოებას გაფაციცე-
ბით თვალყურს ადეკვებს და მოე-
ლი სამეფოს შეერთებას რუსეთთან
კი უყურადღებოდა სტოვებს იმი-
ტომ, რომ საქართველოს ისტორია
უკავ შეწყვეტილია და მისი წარ-
სული აწყოთ არავის აიდულებს
პოლიტიკას ულიტონის, სახელმ
წიფოებს არ ააღაპარაკებს და
შეულს არ ჩამოაგდებს, როგორც იმ
შემთხვევაში, თუ ვინ გაიმარჯვებს
ავლანისტანსა და მაკიდონიაში, ვი-
სი გავლენა დამკვიდრდება აქ და იქ.
მეორეც, რუსის მწერლობის აზრით,
საქართველო თუმც შეუერთდა რუ-
სეთს ნება ყოფლობით, მაინც ეს
გარემოება გამოწყველი იყო ის-
ტორიული პირობებით და ამის
გამო აუცილებელი იყო საქართვე-
ლოს რუსეთის ფრთხისა ქვეშე შე-
კრიტიკა მას შემომარტვა ის ძო-

რუსეთის იმპერიისათვის ერთ ორ კუნძულების რომელსაც იმდენი ყურადღება უნდა მიექცეს, ამდენიც საჭიროა სახელმწიფოს ინტერესისათვის. მწერლობამ განგებ მოიყრეა კური და არ აღნიშნა ლირს შესანიშნი საქართველოს შეერთება იმიტომ, რომ აღარად აფხაზებს ჩვენს კვეყნას პოლიტიკური საზრისით, რამდენადაც ერთმორისი პოლიტიკა თვით საქართველოს შეეხება. მოიყრეა კური კიდევ იმიტომ, რომ სრულებით არ იცნობს აწმუნ ჩვენს მდგომარეობასა და წარსულს ისტორიას: შესწავლისა და დაკვირვებისათვის კი მას არა სცალიან, ბურებისა და აღვანელ-მაკედონელთა და სხვა ამბებით არის გართული. ასე გვესმის ჩვენ რუსეთის მწერლობის გულგრალობა. ამასვე გვარშეუნებს საზოგადოების უყურადღებობაც. ბევრმა ვერც კი გაიგო, რის გამო იყო დღესასწაული ტფილისში; ასი თუ ათი წელიწადია, რაც რუსეთთან ერთად სცხოვრობს საქართველო. ამ რამდენიმე დღის წინად აქ ვ. ველიჩკოს კომედიის „Нефтяной фонтанъ“-ისა გამოქაურმა გაჟირთმა „Рус. Слово“-ზე კომედიის გმირები: არშაძე, ხმალიშვილი, „კნიაზი შალიკოვ“ სომხებად მონათლა! აი, რამდენად კარგად გვიცნობს რუსეთის მწერლობა!..

ა. ხახანაშვილი.

კველა ამ ნაკლს შემდეგში თავიდ-
გან აიცდენს, ჯერ-ჯერობით-კი ვურ-
ჩევთ, ვიღრე სცენას შეეჩვეოდეს,
დიდ და საპასუხო როლებში გა-
მოსვლას ერიდოს.

ვოდევილმა ბ-ნ აბაშიძისა და
ქ-ნ კარგარელის მონაწილეობით
მხეარულად ჩაიარა.

მუთაისის თეატრი

„ცხოვრება“ დრ. ორ მოქმ., გად. ვ. გუ-
ნიას მიერ; „პირველი ბუზი“ კომ. ვ მოქმ.,
გადმ. ვ. გუნიას მიერ.

კვირის, 14 ოქტომბერს, ქუთაი-
სის ქართულმა დრამატიულმა დასმა-
ქ. ტასო აბაშიძისა და ვ. გუნიას
მონაწილეობით წარმოადგინა: ორ
მოქმედებიანი დრამა „ცხოვრება“
(პირველად აქაურ სცენაზე) და კარ-
გად ცნობილი კომედია „პირველი
ბუზი“. „ეს წარმოადგინა პირველი იყო
ამ სეზონში და მშვენივრადაც ჩაი-
არა. დრამა „ცხოვრება“ აზრიანი
პიესაა, ცხოვრების სინამდვილე
კარგად გვისურათებს, მაგრამ ამას
თანავე მეტად მოსაწყენიცაა, გან
საკუთრებით პირველი მოქმედება
მიუხედავად ამისა, ჩვენნი მსახიობნ-
ეცანენ, რომ წარმოადგენას ცოც-
ხლად, მშეწობრად ჩაეძრო. ვლ
ალექსეევ-მესხიშვილის თამაშობაზე
არას ვიტყვით, ჩვეულებრივ მშვე-
ნივრად დაგვიხატა მრავალ-ტანჯუ-
ლი, ცხოვრებასთან ბრძოლით ღონე
მიხდილი და სასოწარკვეთილი ლი-
ტერატორი. მშვენიერი იყო ვ. გუ-
ნიაც თავისს როლში. ამასვე ვტ-
ვიტყვით ქ-ნ გვეთაძის შესახებ. მის
თამაში ყოველს ბუნებრივობას მო-
ასობოთ იყო. მიხირა-მოხირით

თამ ჩევნს ნიკიფორს მქანარშე წელი
ჩევრდეს მოგვაგონებდა კურთომ კურთომ
გრამ მაშინ, როდესაც უკანასკნელის
თოთოეული მოძრაობა სცენაზედ
ბუნებრივია, ნამდვილი გრძნობის
გამომხატველი, პირველისა მხოლოდ
პაროდიაა, ყოველსავე ბუნებრივო-
ბას მოკლებული. უმჯობესი იქნე-
ბოდა, ქ-ნი გვეთაძე ნაკლებ ჰპარა-
დეს. სხვასა და ოვითონ ეცდებოდეს
საკუთარის ძალ-ღონით შეიძუშავოს
სასცენო ტეხნიკა.

„პირველმა ბუზმა“ მხიარულიად
და მწყობრად ჩაიარა. ეს კომედია,
მართალია, „არ ახალია, ხველია“,
მაგრამ ინტერესი არ დაუკარგავს,
საზოგადოება მაინც სიამოვნებით
ისმენს, მით უმეტეს, თუ წარმოდ-
გენა კარგად მიდის. საზოგადოების
განსაკუთრებული ყურადღება დაიმ-
სახურეს ჭმა ტასო აბაშიძემა და
ვ. გუნიამ თვისი საუცხოვო თამ-
შით. კარგნი იყვნენ ბ. ბალანჩივაძე
და ქ. ივანიძე დედ-მამის როლებში,
ხოლო არ შევვიძლიან ბ. ბალან-
ჩივაძეს არ შევნიშნოთ, რომ მას
ალაგ-ალაგ გადამლაშება უყარს. ეს
იმიტომ უნდა მოხდიოდეს უთუოდ,
ჩემის აზრით, რომ ჰსურს მაინც-და-
მაინც საზოგადოებაში სიცილი გა-
მოიწვიოს. ამიტომ ზოგიერთჯერ
სინამდვილესა ჰლალატიბს მაგ.,
მესამე მოქმედებაში გამოდის ძალ-
ზედ მთვრალი, ბარბაცებს, ენა ებ-
მება, რაღასაც ლულლულებს, — სამი
თუ ოთხი წუთის შემდეგ კი სცენა-
ზედ სრულიად ფხიზელი გამოვარ-
დება; ფეხზედაც კარგადა სდგას,
ლაპარაკითაც კარგად ლაპარაკობს.
როგორ მოხდა ასეთი მეტამორფო-
ზე?

სების ბედ-ილბალი, იმათი მიღება, მოწონება და დაწუნება დირექტორზე დამოკიდებული.

რაღა ლაპარაკი უნდა, ეს ბრძანება თვატრის არტისტთა შორის ერთ აურ-ზაურსა და აღიავნოს ასტეხავდა. არტისტებს მომხრენი მწერლობაშიაც გამოუჩნდნენ და ამიტომ დიდი კამათი გაიმართა. ზოგი ჰკიცხავდა მთავრობის განკარგულებას, არტისტების უფლებანი უსამართლოდ შეზღუდეს და შელახეს, გაიძახოდნენ ასინი, ზოგი კიდევ საკეთილოდ სცნობდა მინისტრის ბრძანებას და თვატრში მოშედარ ცვლილებას. დიდი უკამაყოფილება განაცხადეს თვით მსახიობებმა, განსაკუთრებით კომიტეტის წევრებმა, მთელს ევროპაში ცნობილმა არტისტებმა — მუნე-სიულლიმ, უმცროსმა კოკლენმა, დე-ფერანდმა, სილვენმა, ლელუარმა, ლე ბარ-ჟიმ, პრიოდონმა და ბაილიემ.

წყვეტილებას თავი მიანებეს და სა-
ზოგადო კრებაზედ პროტესტის გა-
მოცხადებას დასჯვრდნენ მხოლოდ.
აი, პროტესტის ქაღალდში რა სწე-
რია: „ჩვენ, ქვემოთ ამისა ხელის მომ-
წერნი, პროტესტს ვატადებთ იმ
გადაწყვეტილების წინააღმდეგ, რო-
მლითაც, უიულკლარესის მეცადი-
ნეობით, არტისტებს პიესების „კი-
თხვის უფლება“ ჩამოერთვათ. მო-
ვალეობის შესასრულებლად და ჩვენ
მოადგილეთა წინ, შე პასუხის-მგებ-
ლობის ასცილებლად, ვატადებთ,
რომ ჩვენ ამ უამად ვუთმობთ მხო-
ლოდ ძალის და ამიტომ არა გვეურ-
დავის ატეხა. ამას გარდა ვალდებუ-
ლად ვრაცხო თავს, განვაცხადოთ,
რომ უიულკლარესიმ არ მიიღო
მხედველობაში საფრანგეთის არტი-
სტორი საზოგადოების არც ეხლან-
დელი და არც მომავალი ინტერე-
სები, თუმცა კი ვალდებული იყო
ეზრუნა ამ საზოგადოებისა და იმი

ამიტომ დასახელებულ წრეებში დუ
ელი ყველასათვის საგალდებულოდ
ითვლება. ის, ვინც უარს განაცხა
დებს და ხმალში არ გავა, ჰკარგავს
მეგობრებსა და ნაცნობებს, იმა
აღარც ერთ კორპორაციასა, ფერა
ინსა და საზოგადოებაში აღილა
აღარ მოეპოვება. როგორც კეთ
როგონს, ისე ერიდებიან ყველან
ამ გვარ კაცს. ხშირია დუელი სტუ
დენტობაზი. კორპორაციების წეს
დების ძალით სტუდენტი ვალდე
ბულეც-კია ერთხელ მაინც გავიდე
ხმალში. ბევრი შემთხვევა ვიცი
სწერს რუსულის გაზეთის კორექ
პონდენტი, როდესაც სტუდენტ
სრულიად უმიზეზოდ გაუწვევია დუ
ელში უცნობი კაცი. კადნიერა
რად შემომხდეთო, შეუთვალა ერთ
მა სტუდენტმა ჩესტრონანში მჯდო
სრულიად უცნობ კაცს და ხმალშ
გაიწვია იგი. ამავე კორექპონდენ
ტის სიტუაციით, იშვიათად შექვედებ
კაცი სამხედროთა შორის ისეთს
რომელსაც ან ყური არა ჰქონდე
ჩამოთლილი, ან სახეს სხვა ჭრ
ობა არ უმშვენებდეს.

მემარცხენეთი სხვა დეპუტატინი ს-
სტიკად ჰკილხავდნენ ამ ბარბარო-
სულ ჩვეულებას. წელს დუელი
წინააღმდეგ აგიტაცია უფრო გ-
ძლიურდა. ამ საქმეში ისეთებმაც-კ-
მიიღეს მონაწილეობა, რომელნიც
წინედ თავი-და-თავი მომხრენი იყვნენ
დუელისა — უმაღლესმა არის ტოკრ-
ტიაზ, სამსახურს გარეშე მყოფ
აფიცრებმა, პროფესორებმა, მკურ-
ნალებმა, იურისტებმა. შესდგა გა-
საკუთრებული საზოგადოება თავა-
ლევენშტეინ-კერტგეიზ — როზენბ-
რგის მეთაურობით. ძალიან ბევ-
ნი. მიგვებნენ ამ საზოგადოებ-
თანაგრძნობით. საზოგადოებაში უ-
კვ 921 წევრი ითვლება. აქედგ
116 თავალ-აზნაურია, 160 ვექილ-
137 მკურნალი, 35 პროფესორ
და მასწავლებელი. ყაველ დდ
ახალ-ახალი წევრები ემატება ს-
ზოგადოებას. ამას წინად გრძელი
კათოლიკეთა კრება მოხდა. კრებ
ერთხმად დაადგინა მონაწილეო-
მიიღოს დუელის წინააღმდეგ ბრძ-
ლაში და ხელი შეუწყოს ამ მავ-
ჩვეულების აღმოფხვრის.

დასასრულ ერთი პატარა ამბავიც.
ესპანიაში ერთ ქალაქისა და სოფ-
ლის მცხოვრებთა შორის ნამდვილი
ომი ატეხილა. ქალაქს სახელად
ბეხასი ჰქიან, ხოლო სოფელს—
კანდელარიო. სოფლელებს თავიანთ
მინდოოში გადაუგდიათ წყალი იმ
რუდგან, საიდგანაც ბეხასის მინდვ-
რები ირწყვებოდა. ბრძოლა ამის
გამო ატეხილა. ოჯადესაც ბეხასე-
ლებს ეს ამბავი გაუგათ, სათაბა-
როდ მოედასზე და შეკრებილან. ხან-
გრძლივის სჯა-კამათის შემდეგ 2000
ბეხასელი, თოფებით, ხდლებით და
კეტებით შეიარაღებული, კანდელა-
რიოსაკენ გასდგომის გზას. აწგო,
ლობრივ მოხელეებს ვერაფერი
გაუწყვიათ. ტელეგრაფი გაუჭებ-
ული ყოფილა და ამ მიზეზით
ვერც ჯარი და ებარებიათ. მალე
სოფლიდგან თოფების სროლის ხმა
მოისმა თურმე. აქა-იქ ფერმების-
თვის ცეცხლიც წაუკიდებიათ. ამ
შეზაკების დროს ხუთი კაცი მოუკ-
ლავთ და ასზედ შეტი დაუჭრიათ.
ბრძოლა მაშინ გათვალისწინებულა მხა-

ბრძანების მიღებისას დირექტორმა
შ. კლარესიმ ეს არტისტები თავის
კაბინეტში დაიბარა. წაკითხვის შე
მდეგ სიჩუმე ჩამოვარდა. პირველად
ხმა კომიტეტის უფროსმა წევრმა
მუნჯ-სიულიმ ამოილო. „სხვა ხომ
არავერი აქვს სათქმელი ბ-ნს ად
მინისტრატორსაო?“ მიპართა იმან
კლარესის. შემდეგ ყველანი კაბინეტ
ტიდგან გავიდნენ. ცოტა ხანს უკან
არტისტები ლელუარის ოთახში
შეეკრიბნენ სათათბიროდ. პირველ
ხანს არტისტებს უჩიდოდათ თურმე
მინისტრის განკარგულება სენატში
განვისაჩინდებინათ. მაგრამ ამ გადა

“ ସମ୍ବଲପ୍ରଦାତା ଓ ପ୍ରକାଶକୀୟ । ”
ଏହି ଜ୍ଞାନାଳ୍ପଦିଷ୍ଟ ତଥା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରଦେଶରେ ଏହି
ବ୍ୟାକରୁ ଉପରେ ମହାନ୍ତରେ ପରିଚାରିତ ହେଲା ।

კაცი სამხედროთა შორის ისეთს
რომელსაც ან ყური არა ჰქონდე
ჩამოთლილი, ან სახეს სხვა ჭრი
ლობა არ უშვენებდეს.
ასეთის პატივის მიუხედავად, დუ
ელს მოწინააღმდეგენ გერმანიაშია
აღმოუჩნდნენ. კარგა ხანია აგიტ
ციაა დუელის წინააღმდეგ პარლა
მენტსა, საზოგადოებასა და მწერ
ლობაში. პარლამენტში დუელზე
ლაპარაკს თითქმის ყოველ წელ
წარს ჩამოაგდებენ ხოლმე. შარშე
ზამთარს, მაგალითად, რამდენია
სხდომა რეიხსტაგმა ამ საქმეს მოა
დომა. ბებელი და უკიდურეს მ

ერთხმად დაადგინა მონაწილეობა
მიიღოს დუელის წინააღმდეგ ბრძან
ლაში და ხელი შეუწყოს ამ მავა
ჩვეულების აღმოფხერას.

ასეთის თანაგრძნობით გამხნევა
ბულმა საზოგადოებამ ლეიპციგ
კონგრესიც მოახდინა ამას წინა
დღიდალი ხალხი დაესწრო. ამ კონ
რესს. მოხსენება ბევრმა წაიკითხ
კველა ორატორმა სასტიკად გაპკი
ხა დუელი. კონგრესმა საქმის წა
სამატებლად განსაკუთრებული კ
მიტეტი აარჩია, რომლის წევრებ
დაც ცნობილი საპოლიტიკო
საჭირებად მოვაწენი არიან.

